

"Ik heb Mijn Zoon uit Egypte geroepen".

Hoséa 11:1b.

Egypte..wonderlijk land!

Land van licht en donker. Gevangenis en open deur. Dienstbaarheid en bevrijding. Dreiging en beveiliging.

Land..bijna zo oud als de aarde. Land van ontwikkeling en gestolde heerlijkheid.

Land..dàn weer vijandig en vervloekt..dàn weer broederlijk en dienstbereid.

Land, waar de aartsvaders een wijkplaats hebben gevonden tegen hongers en dorst.

Land, waar Abraham en Jakob, als zwervers van God, hebben gewandeld.

Abraham trok af naar Egypte vanwege de honger in Kanaän.

Daar beleefde hij een angstig avontuur, toen Faraö Abrahams vrouw wilde bezitten.

Maar de Heere redde Abraham en Faraö van de dood.

Land, waar Jozef, zoon van Jakob en Rachel, na diepe vernedering werd verhoogd tot onderkoning .

Land, waar Jakob en zijn familie hebben geleefd in veiligheid en overvloed vanwege de goede zorgen van Jozef.

Land, waar de oude Jakob zijn zegende handen uitbreidde over de Faraö.

Land van duivelse dreiging voor het zaad van Abraham..voor het beloofde zaad..voor Christus.

Land van duisternis en schaduw van de dood.

Land ook, waar niets en niemand de groei van het kind Israël tot jong meisje kon tegenhouden.

O, land! geplaagd met grote plagen, vanwege de hardheid van uw Faraö. Uw bezoeking werd zwaar en vol in de drie dagen durende duisternis en de dood van de eerstgeborenen.

Waren jullie zonen slechter dan de zonen van Israëel? Neen! Alleen het bloed beveiligde tegen het uitgetrokken zwaard van de verderfengel.

O, land van bittere tegenstellingen. Land van een vriendelijke ontvangst maar ook van de knallende zweep. Land van vreugde en van verbijstering. Land van vloek en zegen. Land van dood en leven.

Land..in het verlengde van Sodom èn in het verlengde van Bethlehem. Land van een beker koud water..èn van de dodelijk dreigende Nijl. De HEERE heeft Zijn Zoon uit Egypte geroepen. Wie is die Zoon?

Die Zoon is het zaad van de belofte. Die Beloftezoon ligt, zoveel het vlees aangaat, in Israëel - Juda.

Uit Egypte heeft de HEERE Zijn Zoon doen opkomen.

Hoe was het eigenlijk gesteld met het in Egypte opgroeiende meisje "Israëel"?

Ach, dat jonge meisje heeft het er niet best afgebracht in Egypteland.

Inplaats van naar haar toekomstige Bruidegom toe te groeien, groeide ze steeds verder van Hem af.

Tijdens dat eeuwenlange verblijf in Egypte, bleef het meisje niet de ongerepte maagd voor de Bruidegom.

Het Woord des HEEREN geschiedde: Mensenkind, maak Jeruzalem haar gruwelen bekend, en zeg: Alzo zegt de Heere HEERE tot Jeruzalem: Uw handelingen en uw geboorten zijn uit het land der Kanaanieten; uw vader was een Amoriet en uw moeder een Hethietische.

Ten zelve[n] dage hief Ik Mijn hand tot hen op, dat Ik hen uit Egypteland uitvoeren zou, in een land, dat Ik voor hen uitgespeurd had, vloeiende van melk en honing, hetwelk het sieraad is van alle landen.

En Ik zeide tot hen: Een ieder werpe de verfoeiselen zijner ogen weg; en verontreinigt ulieden niet met de drekgoden van Egypte: Ik, de HEERE, ben uw God.

Maar zij waren wederspanning tegen Mij, en wilden naar Mij niet horen; niemand wierp de verfoeiselen zijner ogen weg, noch verliet de drekgoden van Egypte; daarom zeide Ik, dat Ik Mijn grimmigheid over hen uitgieten zou, om Mijn toorn tegen hen te volbrengen in het midden van Egypteland... Doch Ik deed het om Mijns Naams wil....

Van de jonge vrouw staat geschreven: Zij verliet ook haar hoererij niet, gebracht uit Egypte; want zij hadden bij haar in haar jeugd gelegen, en zij hadden de tepelen haars maagdoms betast, en zij hadden haar hoererij over haar uitgestort..... (Ezechiël)

Engel des doods, ga ons voorbij!

Zie op het bloed, dat als een teken
aan onze deurpost werd gestreken;

Engel! ga onze deur voorbij!

O, meisje Israël! dat je mag instemmen met de inleiding tot jullie nachtgebed. En dat wij óók mogen instemmen met u: "Mijn God, laat mijn gebed toch tot U genaken, onttrek U niet aan mijn smeking; ik ben niet onbeschaamd en verstokt genoeg om U, mijn God en God van mijn vaderen, voor te spiegelen dat ik rechtschapen en zonder feilen ben, neen, ik heb waarlijk gezondigd. Mijn schuld is groot: trouweloos was ik, ik heb mijn naaste benadeeld, belasterd, mishandeld, misdaan; ik was overmoedig, geweld-

dig, onoprecht, gaf slechte raad, loog en
hoonde, ik was ongehoorzaam en krenkte, ik
was losbandig en beging wandaden, ik was be-
ledigend, halsstarrig, boosaardig en heb mij
ernstig misgaan.

Ik heb gedwaald, ben van Uw geboden afgeweken
en het heeft mij niet gebaat.

In alles echter, wat mij trof, hebt Gij trouw
gehandeld, Rechtvaardige; ik echter, ik heb
gezonddigd.

Wat zal ik U, mijn God in de hemel zeggen?
Zijn U niet alle verborgen en openbare dingen
welbekend? Gij kent immers alle geheimen der
wereld, Gij beproeft immers hart en nieren...
moge het dan U behagen, mij mijn zonden te
vergeven".....

Om Zijns Naams wil! O, de NAAM! Verborgeneid
der Godzaligheid.

God..Zoon..wordt geopenbaard in het vlees.
Uit het voorgaande hebt u kunnen bemerken,
wat ik bedoelde met de woorden: In Egypte
groeide het opgroeiende meisje van de Heere
af.

IK HEB MIJN ZOON UIT EGYPTTE GEROEPEN.

Ja! Heródes had dit alles ten kwade gedacht.
Maar God heeft het ten goede gedacht. Hij wil-
de een groot volk in het leven behouden.
Hoe ook de Satan woedt. God staat hem, voet
voor voet!

Hoort de eeuwige Vader van de Zoon: Ik ben de
HEERE uw God, die U in Egypteland in het
diensthuis inleid.

Dáár zal het Kindeke Jezus lopen leren.

Dáár zal het Zijn kindergebedjes stamelen.

Dáár zal het jonge Kind naar Vader toe-groeien.

Dáár, in dat stoffige dorpje in Egypte, horen
we het jonge stemmetje stamelen: ABBA, VADER!

De weg terug is een weg van gehoorzaamheid!
't Is de weg van de Plaatsbekleding.

Verwonder u hier boven mate! mijn ziel!

In het land, waar Faraö zich verhardde..waar
het jonge Israël overspel bedreef..dáár, in
dat oude land, in de schaduw van de afgods-
tempels..dáár heeft het kleine Knechtje "Abba"
geroepen.

Dáár speelt het in het zand, dat de eerstge-
borenen van Egypte dekt.

Dáár, bij het doodswater van de Nijl, dat,
langgeleden, als een bloedstroom door Egypte
stroomde, leert het Kind de versjes van het
"Hallel" zingen:

God heb Ik lief, want Die getrouwe Heer'
Hoort Mijne stem, Mijn smekingen, Mijn klagen!

Als Israël een kind was, toen heb Ik hem
liefgehad, en Ik heb Mijn Zoon uit Egypte ge-
roepen.

Maar gelijk zij henlieden riepen, also gingen
zij van hun aangezicht weg, zij offerden de
Baäls, en rookten de gesneden beelden. Ik
nochtans leerde Efraïm gaan; Hij nam ze op
Zijn armen, maar zij bekenden niet dat Ik ze
genas...

En wederom: Als Jezus een kind was, toen heb
Ik Hem liefgehad, en Ik heb Mijn Zoon naar en
uit Egypte geroepen. En Mijn Kind ging niet
heen van Mijn aangezicht.

Mijn Kind bekende: ABBA! VADER!

Alzo is Hij hen geworden tot een Heiland!

O, Egypte! Op Uw stofwegen staan de voetstap-
jes van het Kind. De Heere heeft u gezegend,
zeggende: Gezegend zij Mijn volk, de Egypte-
naars. (Jes.19)

Heeft het in Egypte niet gewemeld van de ge-

tuigen van het Kind?

Heeft de Naam niet gezweefd over de woestijnen en de scholen?

Zeker..de Islam heeft de kerk in Egypte overspoeld. Toch heeft de Heere de Egyptenaar de hand gereikt.

Hedengeldt voor Egypteland en Nederland en alle landen: Dit zal de zonde der Egyptenaars zijn, mitsgaders de zonde aller heidenen, die niet optrekken zullen om te vieren het feest der loofhutten. (Zacharia)

Buiten Jezus is geen land en geen leven.

De pyramides van Egypte vergaan en verteren.

Maar het werk van het Kind in dat land blijft staan tot in eeuwigheid.

Ik heb Mijn Zoon uit Egypte geroepen, nadat Ik Hem als klein knechtje naar Egypte deed vluchten. In Egypte en in Kanaan zal Hij doen wat wij niet gedaan hebben. Zo heeft Hij de schuld van het volk uit het boek gedaan.

Welgelukzalig is het volk, dat het geklank kent! Het volk, welks God de HEERE is.

Waarlijk..zegt de stem van de hoogheerlijke Majesteit: Dit is Mijn geliefde Zoon. In Hem heb Ik Mijn welbehagen. Hoort Hem!

Wat hoort ge dan in de velden van Zoan? ABBA! VADER!

De wereld is vol feestgeschal.

Maar Gij ligt in een arme stal.

Uw oordeel is alreeds geveld,

Uw kruis staat ginds al opgesteld...

De hele wereld baadt in licht.

Maar U wacht nu reeds het gericht.

Uw eenzaamheid wendt niemand af.

Vlakbij Uw kribbe gaapt het graf.....

De wereld is vol luid gezang.

Maar U wacht dood en ondergang.

Gij moet wel slapen angst vervuld
onder 't gewicht van onze schuld.
Kyrie-eleison,
Christe-eleison,
Kyrie-eleison.

Een hartelijke groet aan de bekende en onbe-
kende lezer!

D.C.O.